GÜNAYDIN

ustura 50

-Ramazan gülleri bunlar...
Mis kokuluuu!..

RAMAZAN ÖZEL SAYISI

Yusuf Ziya Ortaç (Çimdik)

İFTAR TOPU

Bütün zengin konakları gibi o yıllarda Fetva Emini Hacı Cemaleddin Efendi hazretlerinin iftarı da herkese açıktı. Selâmlığa devlet ricalinden mahalle bekçisine kadar her sınıftan insan gelir ve misafirler derecelerine göre ya efendi hazretlerinin, ya ağaların sofrasına otururlardı.

Haremde de hanım efendilerle kalfalar için böyle iki sofra kurulurdu.

Cemaleddin efendi hazretlerinin iftarları pek ünlüydü. o zamanlar. Hele türlü türlü reçeller, çeşit çeşit zeytinler, peynirler ve havyarlarla süslü iftar sinileri...

Midesi ve zevki için serveti ni avuç avuç harcamaktan çekinmeyen, kendi tabiriyle Arabistan'ın tatlıları, Hindistan'ın baharları ve Frengistan'ın turşuları ile de misafirlerini ağırlardı.

O gün topa beş dakika kala Cemaleddin efendi hazretleri okumasını bitirip altın çerçeveli gözlüğünü mahfazasına yerleştirdi. Sırtında ipek Şam hırkası, elinde kuka tesbih, odasından çıktı. Koca konağın içinde çıt yoktu. Misafirler sofraların başında, dudaklarında sessiz bir dua ile iftar topunu bekliyordular. Konak, Istanbul'un uzak bir köşesinde büyük bir bahçe içindeydi. Top ve ezan sesi kolay duyulmazdı. İftar zamanlarında, bütün yüzleri solgunlaşmış oruçluların kulağı kirişte bulunur ve topun atıldığını ilk müjdeleyen âdeta gizli bir hürmet ve muhabbet kazanırdı..

Cemaleddin efendi hazretleri yemek odasına inmek için ağır ağır selâmlık dairesine doğru ilerlerken, artan bir iştahla vekilharcın hazırladığı iftar tepsisini yutkunarak düşünüyordu. Tam selâmlığa geçeceği sırada yanından çiçek açmış bir bahar dalı gibi bir gölge ürpererek geçti.

Efendi hazretleri birden durakladı:

-Kimsin sen bakayım?

Tatlı, peltek bir çerkes Türkçesi fısıldadı:

-Şayanıdil cariyeniz efem...

-Sokul bakıyım şöyle... Sen ne zamandan beri konaktasın?...

-Bir ay oluyor efem...

-Hele bak köftehora... Nasıl kaçtın bu kadar zaman gözümden?

Şayanıdil on sekiz yaşında, henüz dalından koparılmış buğusu üstünde kütür kütür bir salkım üzümdü.

Yaşı altmışında, gönlü yirmisinde, keyif ehli bir insandı Cemaleddin efendi hazretleri. Sesi âdeta kahkahalaşarak sordu:

-Kız bunlar ne bunlar?... Ayva tatlısı mı yoksa turunç mu?

-Bilmem efem...

Sonra iki parmağı ile alt duda - ğını tutup sıktı:

-Ya bunlar?...Çilek mi kiraz mı?...

-Bilmem efem...

-Bak hele elmasiyeye...

Derken efendi hazretleri bu te - peden tırnağa nadide iftarlığa daya- namadı ve oruç keyfiyle saldırınca ikisi birden halının üstüne yuvar - landı.

Aşağıda iftar sofrasındaki mi- safirler iftar topunun konağı böyle sarsmasına şaşarak oruçlarını boz- dular.

BEKTAŞİNİN ORUCU

Bir toplantıda ev sahibi,mi - safirlerine,

-Bu ramazan oruç tuttunuz mu? diye soruyormuş.

Misafirlerden biri,

-Ancak bir gün..demiş.

Arkadan da orda bulunan Bek- taşi'ye sormuş:

-Erenler,siz?

Bektaşi,

-Beyfendi benden bir gün faz- la tutmuş' demiş.

SÜNNET

Bektaşi ramazan'da oruç ye- diği halde her gece sahura kalkı- yormuş. Bir hoca,

-Yahu,demiş,hadi oruç tut- mazsın anladık,ne diye sahur yersin?

Bektaşi,

-Ne yapalım erenler,demiş, farzı yerine getirmeye gücümüz yetmiyor,hiç olmazsa sünneti ye- rine getirelim...

SIYIRIP GEÇTİ

Ramazan'da topu topu bir gün- cük oruç tutacakken dayanama - yıp onu da yemiş olan Bektaşi' ye bayram'da sormuşlar:

-Nasıl,bu ramazan sana do- kundu mu?

Bektaşi,

-Yooo, demiş,az kalsın do - kunacaktı ama sıyırıp geçti.

KARAGÖZ'ün VERGİCİLİĞİ

(Göstermelik kalktıktan sonra Hacıvat şu şarkıyı okuyarak gelir.)

Sana dil vereli canâ
Derûnüm yanmada hâlâ,

Hacıvat-Ooooooof,hay haak!

Karagöz:(Pencere-den)-Kaldır kafanı da Aksaray alanındaki geçit denilen şu rezilliğe bir bak!

Hacıvat(Gazel okur) Çok şükür kûşe-i devrana kuruldu perde,
Seyredin Meclis-i yaran'a kuruldu perde!

Karagöz-Nerde?

Hacıvat-İşbu yerde kuruldu perde

Karagöz-Aman Hacıvat, belediye memurları duymasın.

Hacıvat-Neden?

Karagöz-Neden olacak, belediyenin bütçesi zaten tamtakır, perde kurulmuş diye vergi almaya kalkarlar. Yalnız belediye alsa iyi. Bir de hükûmet vergi alır.

Hacıvat-Caaanım efendim, bu perde o senin bildiğin perdelerden değil, bu hayal perdesi...

Karagöz-Ayol, senin hayal perdesi dediğin şey şimdi yediden yetmişe hepimizin gözünde var.. Hele seçim sonrası şu günlerde, kulağımızda pamuk, gözümüzde perde.. Vallahi vergi alırlar.

Hacıvat-Peki ama Karagöz'üm, hayal perdesinden vergi alınır mı hiç?

Karagöz-Elbet alınır Belediyemiz de, hükûmetimiz de neden, nerden vergi alacağız diye şaşırmış, onun için de bir uçanla kaçan zor kurtuluyor, yakaladığının anasını ağlatıyor.

Hacıvat- Yok canım perdeden vergi alınsaydı, ar-haya perdesinden de vergi alır, yabancıdan borç almadan zengin olurdu hükûmet...

Karagöz-Bulsa ondan da vergi alacak ... İşte ondan, kodamanlar vergi ödememek için ar haya perdelerini yırtıyorlar ya... Geçtiğimiz yaz, güneş vurmasın diye, kavuğumun altına mendilimi açıp koymuştum. Belediye memurları, "Vaaay, sen ruhsat almadan kafana tente kurmuşsun" diye çalyaka edip götürdüler.

Hacıvat-Hadi ordan münasebetsiz, müfsit münafık, azılı muhalif sen de...

Karagöz-Ulan Hacıcavcav, öyle iktidar gazetesinin imzasız baş yazarı gibi konuşma, foyanı, boyanı ortaya korum ha..

PERDE GAZELİ

Hayal, evet, ne var ki burda gerçeğin hayali var,
Dışında perdenin gülünç, derinde çok melâli var.

Çıkar mıkar gözetmeden hayal deyip de herkesi,
Bu perdeden eleştirin, ne olmak ihtimali var?

Derin düşün, biraz da gül, alıp da ders bu perdeden,
Küçüklerin, büyüklerin, görüp duyun ne hali var!

Bu yükseliş sürer sanıp nedense halkı hor gören,
Gelir bunun da bir sonu, bunun da bir zevali var!

Görüntüler ki yansıyor bu perdeden: hayatımız,
Sizin, bizim mahallemiz, fakir, zengin ahali var!

Hacıvat-Yani hayal perdesinden vergi mi alıyorlar?

Karagöz-Yalnız hayal perdesinden değil hayalden bile vergi alıyorlar şimdi.

Hacıvat-Ne gibi?

Karagöz-Bak şimdi ben vergici olayım, sen de yurttaş ol, ne gibi vergi alındığını gör... Sahi, senin ev derdi ne oldu Hacıvat?

Hacıvat-Hiç sorma Karagöz'üm, ev sahibi kirayı artırmak istiyor, artırmazsak icraya verip bizi evdensepetliyecek... Ah, başımızı sokacak bir evimiz olsaydı... Şöyle dört yatak odası, salon salamanje...

Karagöz-Kaç katlı olsun?

Hacıvat-Eh olmuşken olsun.. Üç katlı olmalı... Birinde biz otururuz, ikisini de kiraya verip geçiniriz.

Karagöz-Kaloriferi de olsun mu?

Hacıvat-Olsun ya ... Olmuşken tam olsun.. Manzaralı da olsun.

Karagöz-Başka?

Hacıvat-Iyi bir mevkide olsun ki, kızı yüksek aileden birine gelin edelim...

Karagöz-Çarşıya pazara yakın mı olsun?

Hacıvat-Olsun ya...

Caddeye, durağa da yakın olsun..

Karagöz-Ver bakalım yüz bin lira...

Hacıvat-Ne yüz bin lirası yahu...

Karagöz-Vergi be... Herifin iyi mevkide, manzaralı, kaloriferli koskoca apartımanı var, bir de vergi kaçıracak...

Hacıvat-Yahu, bizimki hayal...

Karagöz-Ulan sen bu güzel hayalleri kimin sayesinde kurdun? Hükûmetin... Başında iyi bir hükûmet olmasa böyle tatlı hayaller kurabilir misin? Ver paraları...

Hacıvat-Köftehor .. Ben vergici olayım da sen yurttaş ol bakalım..

Karagöz-Ben doğma büyüme yurttaşım zaten.

Hacıvat-Peki öyleyse, hayal et bakalım ... Beşaltı katlı bir apartımanın olsun mu?

Karagöz-Olmaz ki...

Hacıvat-Canım sahiden değil ya, vergi vermek için.. Hayalden...

Karagöz-Ulan ben sana yurttaşım diyorum , hiç yurttaşın hayali o kadar geniş olur mu? (Hacıvat'ın ensesine tokadı yapıştırır)

Hacıvat-Yıktın perdeyi eyledin viran.. Koşup sahibine haber vereyim heman...

Karagöz-Yetiş ya çoban sülüman...

PERDE GAZELİ

Mum erir, içten yanar kalp, dışta şendir perdemiz,
Der bizimdir, neşemizden bir nişandır perdemiz!

Bak, sıcak gözyaşlarımdan damlayan mum damlası,
Kapkaranlık olsa dünya, kehkeşandır perdemiz!

Kimse bilmez halimizden perdemiz gizler bizi,
Gerçeği söyler özünden nam ü şandır perdemiz!

A.N.

AMAN!

Bektaşiyi, ramazan günü oruç yedi diye kadı'nın önüne çıkarmışlar. Kadı,

-Alın, buna beş yüz sopa vurun! deyince Bektaşi,

-Aman efendi hazretleri, demiş, ya sayı bilmiyorsun, ya hiç sopa yemedin...

▽

BİR DAHA SARMAM

Bektaşi'yi oruç yerken yakalayan zaptiye çavuşu, açmış ağzını, yummuş gözünü..

-Ulan! demiş, hadi Allah'tan korkmuyorsun, şu başındaki sarıktan utan.

Bektaşi boynunu bükmüş,

-Bağışla suçumu ağam, demiş, vallahi de billahi de bir daha sarmam...

RAŞİT RIZA'NIN BİR ANISI:

Eski Günlerde

Bir ramazan akşamıydı.

Topa yarım saat var. Sergiden halk boşamıyor. Kapının önünde Kanbur Nazif, Borazan Tevfik'in ayağına basar. Tevfik birden parlar:

-Kör müsün be herif! Nasırımı ezdin...

-Herif babandır... Ağzını topla!

-Ulan, ölmüş babamdan ne istiyorsun... Olur şey değil be..Hem suçlu, hem güçlü...

Gürültüyü işitenler yavaş yavaş kavgacıların etrafını alırlar.

-Yani ne demek istiyorsun?

-O benim bileceğim şey!..

-Herif sus.. Elim ayağım titriyor. Alimallah şimdi seni tepelerim.

-Cart! Kaba kâğıt... Kimi tepeliyorsun be?.

Kalabalık biraz daha artar.

-Oruç, oruç.. Herif beni deli edecek yahu...

-Ulan sana herif deme diyorum. Kan başıma sıçrıyor.

-Kan başına çıkıyorsa şakaklarına boynuz çektir!

-Ne? İşitiyor musunuz? Ümmet-i Muhammet! Herif beni pezevenk yaptı.

Kalabalık gittikçe artar.

-Bırakın beni, şu iti pastırma gibi doğrıyayım.

-Yavaş gel düdüğüm!

Derken küfürler başlar. Etraftan "Yapmayın! Etmeyin! Mübarek Ramazan'da.." sesleri duyulur.

İki nüktedan böyle yapmacıktan birbirlerine atıp tutarlarken birdenbire "güm!" diye top patlar patlamaz, Nazif,

-Tevfik top patladı. İftarı nerde edelim? diye sorunca, kavga dinleme yüzünden evlerine iftara geç kalan halk,

-Hay Allah müstahaklarını versin.. Alay ediyorlarmış. Eve geç kaldık. Misafirlere de rezil olduk! diye koşuşmaya başlarlar.

Ramazan'ın böyle tatlı şakaları da eksik olmazdı.

Hey, ahbap...simidini unuttun.

SENİ KIRAMAM

Bir dostu Bektaşi'yi evine iftara çağırmış.Oruç tutmasa da yemeği kaçırmamak için Bektaşi çağrıya gitmiş.

Terslik bu ya,o gün karısı hastalandığından bütün ev işleri adama kalmıştı.

Bir ara Bektaşiye,

-Şu parayı al da,köşedeki bakkaldan.. derken sözünü kesen Bektaşi,

-Gidemem,alış verişe aklım ermez!dedi.

-Öyleyse ben bakkala gidip gelesiye ocaktaki yemeğe bak da yanmasın!

-Bakamam, yemek işinden hiç anlamam.

Yemekler piştikten sonra evsahibi,

-Nolursun,hadi gel de sofrayı birlikte kuralım...dedi.

Bektaşi,

-Kuramam,dedi,çok sakarımdır,herşeyi döker kırarım.

-Hiç olmazsa ekmeği kes!

-Kesemem,çok beceriksizimdir...

O sırada iftar topu atılınca adam,

-Hadi buyrun sofraya! dedi.

Bektaşi,

-Yahu,dedi, senin angaryan da hiç bitmiyor.Şimdi buna da olmaz,desem,kırılacaksın. Onun için kabul ediyorum,seni kıramam .

Ramazan Karşılaması

Davulumun ipi kısa,
Bende takmak, onda parsa,
Başbakanlık kolay ama,
Muhalifler ah olmasa!.

Minareler uzun uzun,
Kandilleri düzüm düzüm...
Sömürgenler kökünüze,
Kibrit suyu topunuzun!.

Önüm kıştır, arkam yazdır,
Anlayana sinek sazdır,
Vurdum duymaz olanlara,
Davul zurna bile azdır!.

Nutuklardan söz dinlemiş,
Bin söylenmiş, yüz dinlemiş
Kulağında davul çalsan,
Elin oğlu kös dinlemiş!.

Güme de güm, güme de güm...
İşler olmuş bir kör düğüm...
Vâdedilen ucuzluğu,
Yıllar yılı yok gördüğüm!.

Davulumun tokmağı var,
Ben çalarken bakmalı yar!.
Şu insanlar içersinde,
Akıllısı, ahmağı var!.

Onun şansı kelindedir,
Elâlem: dilindedir.
Davul halkın omuzunda,
Tokmak onun elindedir!.

Kızıyorlar tok yazana.
Kaynamıyor bak kazana..
Hiç olmazsa oruç bozsak,
Ramazandan ramazana!.

A.N.

BİN ŞÜKRET

Bektaşi'yi, ramazan günü herkesin içinde yemek yerken görünce yakalayıp hapse tıkmışlar. Hapiste on gün zorla oruç tutturup salmışlar. Hapisten çıkıp az yürüyünce bir de bakmış ki, bir adam elindeki simidi ısıra ısıra yiyerek karşıdan geliyor.

Hemen adama seslenmiş:

-Aman arkadaş simidi gizli ye, görürlerse deliğe tıkarlar ha!

Adam, hiç oralı olmadan,

-Bana bir şey yapmazlar, demiş, çünkü ben hristiyanım.

Bektaşi,

-Aman iyi, demiş, öyleyse, bir ye de bin şükret!..

Ramazan Manileri

Herkes beni şen bilir,
Derdimi deşen bilir.
Oysa mizah ne imiş,
Deliğe düşen bilir!.

İrafa fincan koydum,
İçine bir can koydum,
Hürriyet gelir diye,
Yoluna bir can koydum!.

Koltuğunuz yücedir,
Sözlerim derincedir,
Adil kanunlar olsun,
Boynum kıldan incedir!.

Ne yıprandım yoruldum,
Ne dinlenip duruldum,
Doğru söyledim diye,
Zincirlere vuruldum!.

Halak-Allah-ül-bakar,
Can yakar, yürek yakar...
Boşuna dememişler:
"Su akar, aptal bakar!."

Açıldın çiçek oldun,
Millete köçek oldun,
Eskiden sıpa iken,
Büyüdün eşek oldun!.

Meşeden kütük olur,
Sırtımıza yük olur,
Yaşlanmış kütük ise,
Yeri de büyük olur!.

Pek böbürlü hâlin var,
Senin de zevâlin var.
Çok çektirdin bizlere,
Pek ağır vebalin var!.

A.N.

Klöb-Y'de İFTAR!

Şöyle bir davetiye aldım:

"On bir ayın bir sultanı mubarek Ramazan-ı şerif'in çıkmak üzere olması vesilesiyle Klöb Y'de vereceğimiz iftara saat tam 21'de teşrifiniz..."

Pek bir şey anlıyamadım. Bizim bildiğimiz, eski büyüklerin konaklarında iftar sofraları herkese açıktı. Sonra koskoca Ramazanda tek bir akşam iftar vermek.. O da davetiyeyle.. Ya saat 21'e ne buyrulur? Amma tuhaf şey, yatsıdan sonra iftar! İmzaya baktım: "Gurmop-timist filestoma başkanı Betül Çaça..."

Sordum, soruşturdum. Meğer bu bir dernekmiş!.. Serde gazetecilik var ya.. gitmezsem meraktan kuduracağım. İftar gününü iple çektim ve saat 20.30'da "Y" Klöb'den içeri daldım.

Beni gayet nâzik bir sosyete hanımı karşıladı. Onu görür görmez iftarın niçin "Y" klübünde verildiğini hemen anladım. Hatun her haliyle "Yebeni!" diyordu:

-Hoş geldiniz beyefendi.. Betül Çaça...

-Tahmin etmiştim efendim!

-Nerden tahmin buyurmuştunuz?

-Yürüyüşünüzden efendim. Çaça oynar gibi yürüyorsunuz da!

Gülüştük. Sosyete hanımları soğuk nüktelere pek gülerler. Salona geçtik. Anlaşılan "Y" klübünü o akşam için "Kapatmışlar" Muazzam bir sofra, ama Amerikan büfesi tarzında duvara sürülmiş. Salonda saçları beyaza boyanmış, dudakları pembe, göz kapakları simsiyah, filiz gibi iki genç hanım daha var. Başka kimse yok.

-Erken gelmişim galiba...

-İyi ettiniz. Biraz konuşuruz..

-Teşekkür ederim. Öyleyse sorayım: Bu sizin dernek nedir aslında?

—Efendim, yarı siyasî bir dernektir. Filestomak (phil-estomac), malûm, mide dostları demek..

-Ha, şimdi anladım. Yoksa şu âdi muhalefetin ikide bir mideciler, mideciler diye bahsettikleri sizler olmayasınız?

Betül Çaça, gayet şirin güldü:

-Ne münasebet! Onlar bizim erkek üyelerimiz, kocalarımız filân..

-Peki oldu olacak, iftarı akşam vakti yapaydınız bâri...

-Vallahi Beyefendi düşünmedik değil. Şu Semraya bakın. Brigitte Bardot kâfir! Ya Canan?.. Sophia Loren'i bile çatlatır göğüsleri değil mi?. Sahiden oruçlu gelenler olursa ne yapardık? Beyhude günaha girmiyelim bari dedik.

Biz konuşurken kapıdan akın akın misafirler gelmeğe başlamıştı: Hastasız doktorlar, işsiz tüccarlar, müşterisiz avukatlar...

Ben, her ihtimale karşı basın ailesi geleneğine uyarak öğle yemeği de yememiştim!... Yavaşça, ezgin bir sesle Canan'ın kulağına fısıldadım:

-Ne bekliyoruz?

Canan sürmeli gözlerini bayıltarak:

-Mühim birini, dedi..

-Mebus mu?

-Daha Mühim!

-Ocak başkanı mı?

-Daha mühim!

-E, kim?

-İmam Nurullah efendi!

-Ne zaman gelecek?

-Şimdi..Teraviden çıkar çıkmaz!

-E, ne yapacak burada?

-Aman şekerim, sen de hiç bir şey bilmiyorsun. Bir de gazeteci olacaksın... İmam ne yapar?

-Ölür yıkar!

-Patla!. Dua edecek, dua!

-İftar duası mı?

-Hayıır... Mahallemizde bir şube açıyoruz da onun duası!

Biz konuşurken, ansızın ortalık karışıverdi, polisler yol açtı, eller göğüslerde, başlar hürmetle eğildi... İmam efendi gelmişti çok şükür.

Davetliler bir anda büfeye, pardon, iftar sofrasına üşüştüler. Doğrusu yok yoktu. Hani tadını değil, adını bilmediğim, yüzünü görmediğim bütün dünya nimetleri önümüzdeydi.

Sonra, ortaya bir masa yerleştirildi, üstüne bir ses makinesi oturtuldu ve açılış şerefine büyüklerimizin nutuklarından parçalar çalınıp dinlendi.

Bu da bitince, hazım rehaveti içinde gevşeyen imam efendi, sağ kolunda Betül Çaça, sol kolunda Semra Sevsav ortaya geldi ve tecvitli bir sesle:

-...Uzun ömürleer ihsan eyle!..

-.. Kahr'ismiyle kahreyle!..

Diye duasına başladı.

Yazımı matbaaya yetiştirebilmek için kimseye görünmeden "âmiiin" sesleri arasında "Y Klöb" den çıktım.

GÖRÜNMEYEN ADAM

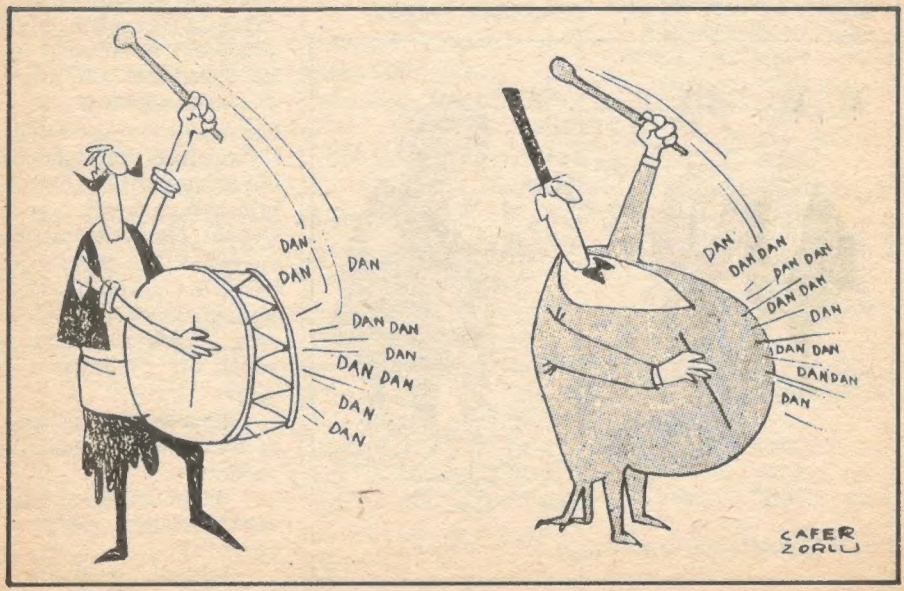

Gümüş Hoca'nın Ramazan Vaazı

Bulgaristan göçmenlerinden Gümüş Hoca, Taşlıtarla camiinde ikindi namazını kıldıktan sonra, cemaatin ayaklarına basıp omuzlarına dayanarak kürsüye geldi. Yaman adamdı Gümüş Hoca. Bir cennet anlatırdı, yutkuna yutkuna bir hal olurdunuz. Bir cehennem anlatırdı, oturduğunuz yerde yanar, kül olurdunuz.

Bugün de cemaatin soluğu kesilmiş, gözleri hocanın ağzında toplanmıştı.

Hoca sağ eliyle kızıla çalan sakalını sıvazladı, üst üste iki defa öksürdü ve söze başladı:

-Baka be ağalar! Hincik süyleyeceğim lakırdılara eyicene kulak verin. Hepiciği sepet kafalarınıza biyol girsin. Din, diyanet nedir üğrenin biyol. Bakayrım er biriniz sözüm ona dombaylar gibi yaşıyorsunuz ba!..Sizlere şincik dünya ve ahiret ahvalinden bahsedeceğim.. Diğneeceğiniz mi Gümüş ocanın o hangi bir söylediklerini?..

Kürsünün ta dibinde oturan bir iki ihtiyar cevap verdiler:

-Dilenciler de Ramazanda lâzım oluyor!...

-Diğneriz ba!..Sesle bakalım!.

Gümüş Hoca, sağ elini kürsüye vurup söze başladı:

-Dünya, sizin anlaacağınız, Cenabı Akkın kulları için yarattığı bir devlethanedir.. Âdem bubamızın zamanında bu devlethane emsali bulunmaz, Dolmabahçe sarayı gibi bi yermiş. Sunracığıma Âdem bubamız nice bi günaha girmiş, Allah buba da oncağıza kızdığı gibi o güzelim devlethaneyi çevirmiş bi gecekonduya! Ondanberi, vurgunculuk, karaborsacılık, particilik, futbolculuk, gördüğünüz bütün hastalıklar bizler için..Ama, derdi veren Cenabı Ak dermanı da verir ba!. Biz Müslüman kullarına acımış, bakmış ki dertten bunaleriz, hepciğini unutturacak bir çare yaratmış...

Hoca önce biraz sustu, etrafına göz gezdirdi ve sordu:

-Bilin bakayım a be sepet kafalılar, nedir o çarecik?..

Bekledi, cevap ala-

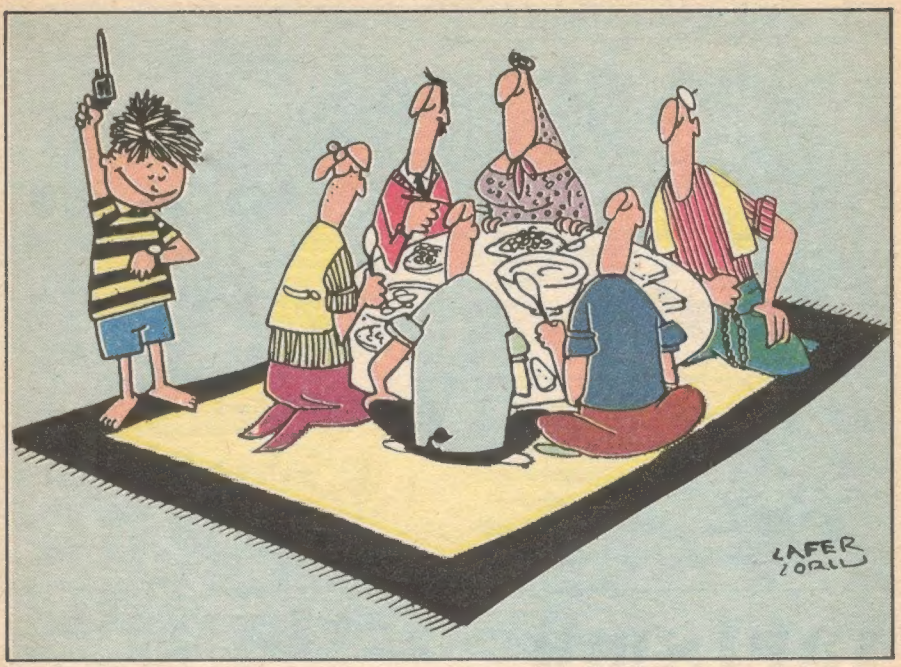

mayınca sorusunu açıkladı:

-Kimdir o başımız daralınca imdadımıza koşan ba?..

Cemaatin arasından yakası rozetli bir delikanlı cevap verdi:

-Onu bilmeyecek ne var be ocam?.. Çoban Sülü ağabeyimiz !

Gümüş Hoca, gözlerini kapadı, sakalını sıvazladı, başını iki yana sallayarak:

-Üylesine üyle ama dedi, biz burada herhangi bir siyasetçilik yapmayeriz..Hele yoklayın o angi bir gönülcüğünüzü. Dünyada er bir şeyciği toz penbe gösteren, efkârımızı dağıttıran şey nedir?..Size soruyorum ba, söyleyin bakalım?

Bir iki saniye kimse sesini çıkarmadı, sonra en arka safta oturan perçemleri kaşına düşmüş afili bir genç avazı çıktığı kadar bağırdı:

-Benbileerim hocam!

Gümüş Hoca âdeta sevinmişti. Kim ne derse desin, şükür Allaha gençlik uyanıktı. Gözlerinin içi gülümseyerek sordu:

-E, madem bileersin ahretliğim, süyle de işitsinler, ne imiş o mübarek

-İmam suyu be hocam!

İSLÂMIN ŞARTI

Zekât vermeyen, hacca da gitmeyen cimri bir zengin, Bektaşi'yi dinden sözde sınava çekmek için

-İslâmın şartı kaçtır? diye sormuş.

Bektaşi,

-Birdir..deyince küplere binen zengin bağırmaya başlamış:

-Bre dinsiz, imansız! Daha islâmın şartını bilmezsin, bir de utanmadan derviş olacaksın, ha!.

Bektaşi gülümsiyerek,

-Ne kızıyorsun ağam, haksız mıyım? demiş. Haksız mıyım yani? Eskiden beşti. Zekâtla haccı siz kaldırdınız, oruçla namazı da biz kaldırdık, kala kala bir şahadet getirmek kaldı.

OKUR KARİKATÜRLERİ

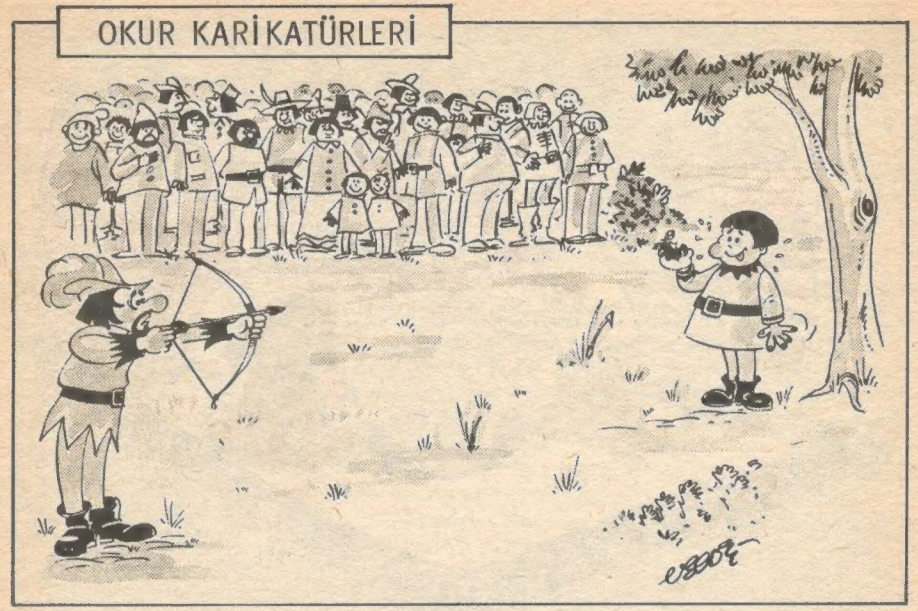

Yarışma Fıkraları

Kızıltoprak(Istanbul) -Hamdibey, Nahitbey sk. 4/3 İsmail Tozman yazıyor:

41 BİTANE Mİ?

İki deli akıl hastanesinin bahçesinde konuşuyordu. Biri,

-Ben dedi yakında gemiyle hep batıya, batıya giderek Amerika'yı bulduktan sonra ordan da Hindistan'a varacağım.

Öbürü uyardı:

-Amerika'yı çok daha önce Kristof Kolomb bulmuştu.

İlk konuşan kızarak,

-Çok salaksın dedi, koskoca dünyada bitane mi Amerika var yani?

Kayseri-PTT Merkez Memuru Nazire Barlıoğlu yazıyor:

42 BU KADARCIK

Bir ana baba, oğullarının oburluğundan bıkıp usanmışlardı artık. Sofrada olup biteni, başkalarının da hakkını yedikten sonra mutfağa koşar, ordakilerini de silip süpürür, yine de karnı doymazdı. Baba, oğlunun bu haline dayanamayarak karısına,

-Hanım dedi, bugün koca tencereyle bir güzel yemek yap. Tencere dolusu yemeği oğlanın önüne koyalım da bir iyi karnını doyursun.

Akşam sofraya oturdular. Oğlan koca tencerenin kapağını açar açmaz dövünmeye başladı:

-Allah, benim hakkımı sizden sorar inşallah.. Kimbilir siz ne kadar çok yediniz ki, bana da bu kadarcık bıraktınız...

RAMAZANDA BEKTAŞİ

GELMEDEN GEÇTİ

Bir gün Bektaşi, mahallenin imamına,

-Ramazan ne günü? diye sormuş.

İmam,

-Yarın değil, öbür gün...deyince,

-Aman pek unutkanım, şunu yazıp cebime koyayım da ramazanı kaçırmıyayım...demiş,

Her sabah kalkınca, cebindeki kâğıdı okurmuş: "Ramazan, yarın değil öbür gün..."

Bir sabah top ve davul sesleri, çocuk çığlıklarıyla uyanınca, merakla sınıp,

-Ne oluyor? diye sormuş.

-Bayram geldi..demişler.

Bektaşi,

-Yaaa!.. diye sormuş, demek bu yıl mübarek ramazan gelmeden birdenbire bayram çıkageldi ha!..

GİDEN GELMİYOR

Bektaşiye çıkışmışlar:

-Hazret, mübarek Ramazan'ın gitmesine bişey kalmadı, sen bir gün bile oruç tutmadın!

Bektaşi,

-Yooo, erenler! demiş, ben canımı sokakta bulmadım. Ramazan giderse yine gelir, ama fakir bir giderse, bir daha gelmez!

YOKSULLUKTAN

Ramazan günü Bektaşi'yi sarhoş görünce yakalayıp kadı'nınönüne çıkarmışlar. Zaptiye çavuşu, kadı'ya.

-Efendim, demiş, buherifi bir kere daha sarhoş yakalamıştık. Bir daha yapmayacağına and içmişti. Biz de salıvermiştik. Bu mübarek ramazan günü yine sarhoş yakaladık.

Kadı kızgınlıkla sormuş:

-Öyle mi? Demek and içmiştin?

Bektaşi boynunu büküp,

-Ne yapalım, demiş, hep yoksulluktan...Kimi zaman and içeriz, kimi zaman da şarap...Ne bulursak....

ÇARPIK

Bektaşi ramazan günü bir mezarlıkta yan gelmiş, önüne de çilingir sofrasını düzmüş, demlenip keyfediyormuş. O sırada mezarlıktan geçen, topal, kambur, şaşı, çolak ve çopur bir adam, şaşkınlık içinde bir süre Bektaşi'yi süzdükten sonra, kızarak,

-Be adam, demiş, böyle mübarek bir günde, hem de mezarlıkta bu halti etmeye utanmıyor musun? Allah seni çarpar be!...

Bektaşi başını kaldırıp, kendisine akıl verene,

-A çarpık, çurpuk herif! demiş, kimbilir sen ne büyük haltlar yedin ki, Allah da seni böyle çarptı!..

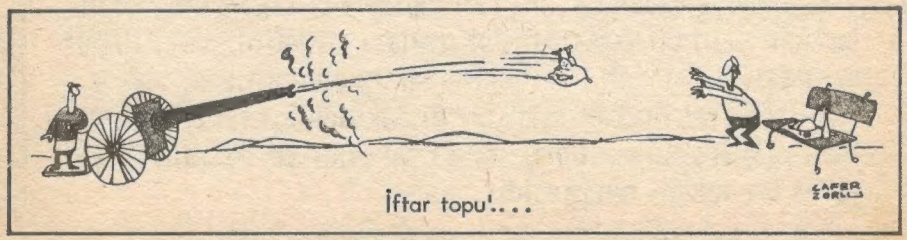

İftar topu!...

Sayın ve sevgili okurlarımız!

Ustura, iki sayı sonra, ikinci cildini de tamamlamış olacaktır. 53 üncü sayımızla, üçüncü cildimize başlıyacağız. Bu, şimdiye kadar Ustura'ları toplayıp ciltletememiş olanlar için yeni bir fırsattır. Ustura'ları ciltletiniz ve ciltli halde, nasıl bir mizah hazinesine sahip olduğunuzu görünüz. Ustura'nın her cildi, bir öncekinden daha iyi olmaktadır. Ustura'nın ciltleri, her zaman, her yerde bulunamıyacak bir mizah hazinesidir.